

Sygn. akt: I C 356/19 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Ludmiła Dulka - Twarogowska

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2020 roku w Wąbrzeźnie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) W. (...) z siedzibą w W.

przeciwko J. Z.

- o zapłatę

1) zasądza od pozwanego J. Z. na rzecz powoda (...) W. (...) z siedzibą w W. kwotę **540,80 zł** (pięćset czterdzieści złotych osiemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi:

- od kwoty 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych czterdzieści groszy) za okres od dnia 01 września 2018 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych czterdzieści groszy) za okres od dnia 12 września 2018 roku do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanego J. Z. na rzecz powoda (...) W. (...) z siedzibą w W. kwotę **570,00 zł** (pięćset siedemdziesiąt złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

3) ustala i przyznaje wynagrodzenie dla kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego J. Z. - adw. M. G. prowadzącej Kancelarię Adwokacką w W. przy ul. (...), w kwocie **270,00 zł** (dwieście siedemdziesiąt złotych zero groszy) i nakazuje wypłacić je z zaliczki uiszczonej przez stronę powodową i zaksięgowanej pod poz. 500051269711.

. Sędzia

Ludmiła Dulka – Twarogowska

POUCZENIE

1. (...)

2. (...)

ZARZĄDZENIE

1. (...) C;

2. (...)

3. (...)

Sędzia

Ludmiła Dulka – Twarogowska

W., dnia 22 lipca 2020 r.

Sygnatura akt: I C 356/19 upr

UZASADNIENIE

W dniu 02 kwietnia 2019 r. powód (...) W. (...) w W. skierował do Sądu pozew, w którym domagał się zasądzenia na swoją rzecz od J. Z. kwoty 540,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi naliczanymi od kwoty 270,40 zł za okres od dnia 01 września 2018 r. do dnia zapłaty i od kwoty 270,40 zł za okres od dnia 12 września 2018 r. do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, że pozwany w dniach 17 sierpnia 2018 r. oraz 28 sierpnia 2018 r. korzystał z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu, w związku z czym został zobowiązany do zapłaty kwoty 266,00 zł tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 4,40 zł – za każdy ze wskazanych przejazdów, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia upływu terminu płatności poszczególnych kwot wynoszącego 14 dni od dnia sporządzenia wezwania do zapłaty (k.3-4).

W odpowiedzi na pozew kurator procesowy, ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego J. Z., wniósł o oddalenie powództwa w całości, wobec jego nie udowodnienia oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu wraz z wynagrodzeniem kuratora (k.57-57v).

W kolejnych pismach procesowych strony podtrzymały swoje stanowiska (k.65-66,89-90).

Sprawa niniejsza została rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 sierpnia 2018 roku pozwany korzystał z komunikacji miejskiej powoda. Na odcinku metra (...) – K., w pojeździe linii(...), w strefie (...) o godzinie 11:35 miała miejsce kontrola biletów, w czasie której kontroler biletów (...) oznaczony numerem (...) stwierdził, iż J. Z. legitymujący się dokumentem tożsamości o serii i nr (...) i numerem PESEL (...), nie posiada ważnego dokumentu przewozu. W związku z powyższym kontroler wystawił pozwanemu wezwanie do zapłaty seria (...) dotyczące należności za przejazd w kwocie 4,40 zł i opłaty dodatkowej w kwocie 266 zł, łącznie w wysokości 270,40 zł. Pozwany pod wezwaniem złożył własnoręczny podpis potwierdzając także otrzymanie klauzuli informacyjnej dotyczącej ochrony danych osobowych.

Dowód :

- wezwanie do zapłaty k.11.

W dniu 28 sierpnia 2018 r. J. Z. ponownie korzystał z komunikacji miejskiej powoda. Na odcinku Centrum – Pl. (...), w pojeździe linii (...), w strefie(...), o godzinie 12:13 miała miejsce kontrola biletów, w czasie której kontroler biletów (...) oznaczony numerem (...) stwierdził, iż pozwany legitymujący się dokumentem tożsamości o serii i nr (...) i numerem PESEL (...), nie posiada ważnego dokumentu przewozu. W związku z powyższym kontroler wystawił wezwanie do zapłaty seria o nr (...) dotyczące należności za przejazd w kwocie 4,40 zł i opłaty dodatkowej w kwocie 266 zł, łącznie w wysokości 270,40 zł. Pozwany na wezwaniu złożył własnoręczny podpis.

Dowód :

- wezwanie do zapłaty - k.10.

W obydwu przypadkach z „informacji dla pasażera” wynikało, że pozwany należności określone w wezwaniu winien zapłacić w terminie 14 dni od daty wystawienia wezwań, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego i naliczania odsetek ustawowych za każdy dzień zwłoki.

Dowód :

- informacja dla pasażera - k. 12-13.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych przez powoda w postaci wezwań do zapłaty kontrolerów biletów. Dokumenty te Sąd uznał za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń co do autentyczności i prawdziwości zawartych tam informacji.

Skoro w każdym z wezwań do zapłaty kontrolerzy wpisali zarówno personalia pozwanego, jego numer PESEL, jak i nr dokumentu tożsamości (które to dane Sąd pozytywnie zweryfikował w oparciu o bazę (...)(...)), należy uznać, iż w trakcie każdej z kontroli pozwany dobrowolnie wylegitymował się dokumentem tożsamości. W sytuacji, gdyby tego nie uczynił, mógł spotkać się z ujęciem i niezwłocznym oddaniem w ręce Policji lub innych organów porządkowych, które miały - zgodnie z przepisami - prawo zatrzymania podróżnego i podjęcia czynności zmierzających do ustalenia jego tożsamości (art. 33a ust. 7 pkt 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe w brzmieniu obowiązującym w datach kontroli - Dz.U.2017.1983 j.t. z późn. zm.). W świetle powyższych okoliczności zarzut kuratora pozwanego, iż brak jest dowodów na korzystanie przez pozwanego z komunikacji miejskiej bez posiadania ważnego dokumentu przewozu, Sąd ocenił jako bezpodstawny.

W sytuacji, gdy w dniach 17 i 28 sierpnia 2018 r. pozwany poruszał się środkiem publicznego transportu zbiorowego, którego organizatorem był powód - bez ważnego dokumentu przewozu, stosunek prawny łączący strony postępowania należało oceniać przez pryzmat art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe w brzmieniu obowiązującym w datach kontroli (Dz.U.2017.1983 j.t.), zgodnie z którym umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym.

W myśl art. 33a ust. 1 i 3 Prawa przewozowego, przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona, legitymując się identyfikatorem umieszczonym w widocznym miejscu, może dokonywać kontroli dokumentów przewozu osób lub bagażu oraz w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu, pobrać właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawić wezwanie do zapłaty.

Ponieważ pozwany dwukrotnie odbył podróż środkiem publicznego transportu zbiorowego, którego organizatorem był powód, bez posiadania ważnego dokumentu przewozu (biletu), jest on zobowiązany do zapłaty kwot po 270,40 zł za każdy z przejazdów, składających się z należności za przewóz w wysokości po 4,40 zł oraz opłat dodatkowych w wysokości po 266,00 zł, a więc łącznie 540,80 zł.

Wysokość wskazanych należności wynika z taryfy przewozowej określającej rodzaje biletów oraz wysokość opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w (...) W. (Uchwała (...) Rady(...) W. z dnia 03 października 2013 r. - Dz.U. Woj. M.. z 06.11.2013 r., poz. 11320), w brzmieniu obowiązującym na 17 i 28 sierpnia 2018 r., zgodnie z którą cena normalnego biletu jednorazowego przesiadkowego/na okaziciela wyłącznie w strefie 1 wynosiła 4,40 zł. Z kolei opłata dodatkowa za przejazd bez odpowiedniego dokumentu przewozu stanowiła 38-krotność ceny biletu jednorazowego przesiadkowego normalnego obowiązującego w strefie 1 i 2. Mając na uwadze, iż cena biletu jednorazowego przesiadkowego normalnego obowiązującego w strefie 1 i 2 została określona na kwotę 7 zł, opłata dodatkowa za przejazd bez odpowiedniego dokumentu przewozu wynosiła 266 zł (38x7).

Mając powyższe na względzie Sąd uznał żądanie powoda za zasadne i na podstawie art. 16 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe orzekł jak w pkt 1 wyroku.

Rozstrzygnięcie o odsetkach oparto na art. 481 § 1 kc, zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powód wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 14 dni od sporządzenia wezwań do zapłaty. Wezwania do zapłaty zostały sporządzone i wręczone pozwanemu podczas kontroli w dniach 17 i 28 sierpnia 2018 r. Powód zaś domagał się odsetek odpowiednio od 01 i 12 września 2018 r. W tej sytuacji także roszczenie powoda dotyczące odsetek należało uznać za uzasadnione.

O kosztach procesu w pkt 2 wyroku orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc, kierując się zasadą odpowiedzialności za jego wynik. Powód wygrał proces w całości, dlatego pozwany zobowiązany jest do zwrotu na jego rzecz kosztów procesu. Zasądzona z tego tytułu kwota 570 zł obejmuje wynagrodzenie radcy prawnego w wysokości 270 zł, ustalonego na podstawie § 2¹ pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 j.t.), 30 zł uiszczonej opłaty od pozwu i 270 zł zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora.

Z kolei o wynagrodzeniu kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego w wysokości 270 zł Sąd orzekł w pkt 3 wyroku - zgodnie z § 1 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 09 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 14.03.2018r.) w zw. z § 2¹ pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz..U. poz. 1800 z późn. zm.).

W., 25 września 2020 r.

Sędzia

Ludmiła Dulka - Twarogowska

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

- (...)

3. (...)

W., 25 września 2020 r.

Sędzia Ludmiła Dulka - Twarogowska